

1. Co to jest nosicielstwo bakterii?

Skóra i błony śluzowe człowieka nie są sterylne. Każdy człowiek jest nosicielem różnych bakterii, zarówno na skórze, jak i błonach śluzowych nosa, jamy ustnej, przewodu pokarmowego oraz narządów moczowo – płciowych. Te bakterie stanowią tzw. florę fizjologiczną, której skład jest indywidualny dla każdego człowieka.

2. Czy nosicielstwo jest chorobą?

Nosicielstwo bakterii na skórze i błonach śluzowych nie jest chorobą, jest to stan równowagi między bakteriami, a organizmem człowieka. Ponieważ nosicielstwo nie wiąże się z objawami chorobowymi, nie wymaga zwykle leczenia. W niektórych sytuacjach, np. przed zabiegami operacyjnymi, z powodu nosicielstwa bakterii stosuje się odpowiednie procedury w celu zmniejszenia ryzyka zakażenia rany w okresie pooperacyjnym. Przykładem są nosiciele gronkowca złocistego, którzy są bardziej podatni na zakażenia objawowe tymi bakteriami. Podobnie obecność bakterii w przewodzie pokarmowym zwykle nie stanowi zagrożenia i nie powoduje powstania objawów zakażenia – jest to tzw. nosicielstwo w przewodzie pokarmowym.

3. Jaka jest różnica między nosicielstwem a zakażeniem objawowym?

Nosicielstwo nie wywołuje żadnych objawów chorobowych, może być wykryte jedynie na podstawie specjalnych badań bakteriologicznych, najczęściej wymazu z błony śluzowej nosa, odbytu lub ze skóry. Objawowe zakażenia mogą przyjmować postać miejscowych stanów zapalnych najczęściej u osób z zaburzeniami odporności wynikających z ogólnego stanu zdrowia np. choroby nowotworowej pod postacią ropnych zmian skórnych, zakażeń przyrannych, jak również zakażeń różnych narządów wewnętrznych, w tym płuc, układu moczowego, stawów, a także najgroźniejszego: zakażenia krwi.

4. Jak przenoszą się bakterie w środowisku?

Każdy człowiek, nawet zupełnie zdrowy, może stać się nosicielem bakterii. Najczęściej do przeniesienia dochodzi podczas dotyku do skóry nosiciela lub chorego np. podczas bliskich kontaktów w środowisku domowym, podczas uprawiania sportu, w szpitalu lub innej placówce medycznej czy opiekuńczej. Bakterie mogą być również obecne na powierzchni przedmiotów znajdujących się w otoczeniu nosicieli lub chorych. Zakażenia bakteriami opornymi nie szerzą się tylko w szpitalach. Bakterie te są wykrywane u osób przebywających w zakładach opiekuńczych, domach opieki, hospicjach, a także w mniejszym procencie wykrywane są u osób, które nie miały kontaktu z placówką medyczną.

5. Czy stosuje się jakieś specjalne procedury?

W warunkach szpitalnych taki pacjent podlega izolacji w odrębnej sali sam lub z innymi pacjentami, u których stwierdzono tą samą bakterię. Odwiedzający powinni stosować się do wszystkich zaleceń personelu oddziału.

ODWIEDZAJĄC PACJENTA W SALI REŻIMU SANITARNEGO BEZWZGLĘDNIE:

- zakładaj fartuch ochronny i zdejmuj go za każdym razem wychodząc z sali, wyrzucając go do wyznaczonego pojemnika
- dezynfekuj lub myj ręce przed wejściem i po wyjściu z Sali
- nie dotykaj niepotrzebnie przedmiotów w otoczeniu chorego
- nie wynoś przedmiotów chorego do środowiska domowego
- nie dotykaj przedmiotów innych chorych
- nie wkładaj jedzenia do lodówki oddziałowej bez uzgodnienia z personelem
- nie wchodź na inne sale chorych
- zawsze stosuj się do zaleceń personelu oddziału

PRZESTRZEGANIE ZASAD I ZALECEŃ PERSONELU SZPITALA ZWIĘKSZA BEZPIECZEŃSTWO CHOREGO W SZPITALU I POMAGA W SZYBKIM POWROCIE DO ZDROWIA

6. Czy nosiciele bakterii opornych są bezpieczni dla swoich bliskich?

Tak, bakterie oporne nie stanowią zagrożenia dla zdrowych osób, zarówno w domu, jak i w pracy czy w innych miejscach. Warunkiem bezpiecznych kontaktów jest przestrzeganie odpowiednich środków zapobiegawczych. Bakterie mogą być przenoszone przez kontakt bezpośredni, dlatego mogą być obecne na rękach oraz na często dotykanych przedmiotach. Jeśli chcemy zapobiec przeniesieniu tych bakterii na najbliższe otoczenie, należy często myć ręce wodą i mydłem, a gdy nie mamy dostępu do tych środków, zaleca się stosowanie żeli odkażających do rąk, dostępnych powszechnie w drogeriach i aptekach. W przypadku nosicielstwa bakterii w nosie, należy wycierać nos chusteczką jednorazową, a podczas kichania zasłaniać nią twarz. Po kichnięciu trzeba wyrzucić chusteczkę do śmietnika i umyć ręce wodą i mydłem. Mycie rąk należy wykonywać przed przygotowaniem posiłku, po skorzystaniu z łazienki, po dotykaniu okolic intymnych, także gdy są wyraźnie zabrudzone. Jeśli na skórze występują ropne zmiany, należy unikać dotykania gołymi rękami opatrunków, plastrów, cewników i innych urządzeń medycznych. Jeśli dotknięcie tych miejsc było konieczne, należy jak najszybciej umyć ręce lub zdezynfekować odpowiednim preparatem. Ważne jest również przestrzeganie zasady rozdziału ręczników domowników oraz częste mycie toalety.

7. Jak dbać o higienę będąc nosicielem bakterii opornych?

Należy wymieniać pościel i ręczniki nie rzadziej niż raz w tygodniu prać je w wysokiej temperaturze (co najmniej 60°C). Ręczniki, gąbki, szczoteczki do zębów oraz inne przedmioty służące do utrzymania higieny należy stosować wyłącznie do użytku osobistego. Powinny one być po użyciu dokładnie opłukane pod bieżącą wodą.

Na wszelkie dodatkowe pytania odpowiedzi, na bieżąco udzieli personel oddziału.

**SPS ZOZ
LĘBORK**

*Dążymy do udzielania świadczeń
zdrowotnych o najwyższej jakości*

**INFORMACJA DLA PACJENTÓW
Z AKTYWNYM ZAKAŻENIEM
BAKTERYJNYM LUB KOLONIZACJĄ
BAKTERYJNYMI SZCZEPAMI
ODPORNymi NA LEKI**

NOTATKI:

**SPS ZOZ
LĘBORK**

**Samodzielny Publiczny Samodzielny
Zakład Opieki Zdrowotnej**
ul. Węgrzynowicz 13
84-300 Lębork